

Dosarul nr. 3ra-664/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. V.Holban)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I.Secieru, A.Danilov, Iu.Cimpoi)

DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ion Druță
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Firma de Producție și Comerț „Drancor”
Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Firma de
Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva
Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de Firma de Producție și Comerț „Drancor”
Societate cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărârea din 23 iulie 2018
a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 11 septembrie 2017, Firma de Producție și Comerț „Drancor”
Societate cu Răspundere Limitată (în continuare FPC „Drancor” SRL) a depus
cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva
Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă-Canal
Chișinău”) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că a recepționat factura fiscală
seria AAB nr. 4704912 din 30 iunie 2017, emisă de către SA „Apă-Canal
Chișinău” cu privire la achitarea sumei de 32285,06 lei cu titlu de tarife
diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate.

În opinia sa, factura fiscală nominalizată este una neîntemeiată și ilegală,
contrară legislației în vigoare și care urmează a fi anulată, deoarece firma nu are

încheiat cu pârâta nici un contract prin care să fie reglementată modalitatea de calculare a tarifelor pentru recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, astfel încât factura contestată constituie o încălcare flagrantă a prevederilor Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, ce reglementează că relația operator-consumator se realizează exclusiv în bază de contract.

A subliniat că conform prevederilor actului menționat, pârâta SA „Apă-Canal Chișinău” urma obligatoriu să semneze cu reclamanta un contract privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, în care urma să se opereze bilateral plata pentru preepurarea apelor uzate, iar factura fiscală contestată urma să fie înaintată spre achitare doar după semnarea unui astfel de contract, or, o eventuală solicitare privind executarea unei obligațiuni de plată a unui serviciu public în lipsa unui temei juridic, a unui contract, constituie o ilegalitate vădită.

FPC „Drancor” SRL a menționat că din legislația civilă în vigoare reiese că orice prestație dintre două persoane juridice este expusă și creează un raport obligațional numai în cazurile încheierii și semnării unui contract bilateral de prestări a acestor servicii.

Cu trimitere la prevederile art. 666 și 668 Cod civil, reclamanta a reiterat că înainte de solicitarea pârâtei de plată a sumei de 32285,06 lei, expusă în factura fiscală contestată se impunea obligatoriu semnarea unui contract privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, în care concret să fie indicată metodologia de calcul a tarifelor pentru serviciul de evacuare a apelor reziduale în sistemul de canalizare.

În continuare, reclamanta a susținut că, pârâta SA „Apă-Canal Chișinău” a aplicat noua metodologie de calcul a tarifelor pentru serviciul de evacuare a apelor reziduale din sistemul de canalizare în mod selectiv doar față de aproximativ 100 de agenți economici din totalul de 10400 de agenți deserviți de către acesta, fapt ce a generat încălcarea flagrantă a prevederilor art. 8 din Legea cu privire la asigurarea egalității, ce interzice expres orice formă de discriminare privind accesul persoanelor la serviciile oferite de autoritățile publice.

La fel, reclamanta a precizat că agenții economici care evacuează ape uzate cu depășirea normativelor stabilite achită serviciile de canalizare după un tarif diferențiat calculat proporțional depășirii indicilor de poluare, iar art. 22 alin (18) al aceleiași Legi stabilește expres necesitatea indicării acestui tarif diferențiat în contract.

FPC „Drancor” SRL a reiterat că nu are încheiat cu SA „Apă-Canal Chișinău” un contract care să reglementeze recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, unde să fie stabiliți coeficienții de plată la recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, iar o modificare a acestor coeficienți prin prisma legislației în vigoare ar însemna pregătirea și semnarea unui nou contract între ambele părți litigioase, condiție însă ce nu se atestă la caz.

De asemenea, reclamanta a mai indicat că pârâta a emis factura fiscală privind achitarea tarifelor diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, neavând nici un suport juridic, deoarece la baza relațiilor dintre părți trebuie să existe un contract, în temeiul căruia să fie emisă factura fiscală pentru achitare.

Prin cererea prealabilă din 19 iulie 2017, recepționată de SA „Apă-Canal Chișinău” la 24 iulie 2017, FPC „Drancor” SRL a solicitat retragerea și anularea facturii fiscale contestate, însă prin răspunsul pârâtei nr. 1200/12545 din 22 august 2017, cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, motiv pentru care a fost sesizată instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

FPC „Drancor” SRL a solicitat anularea ca ilegală a facturii fiscale seria AAB nr. 4704912 din 30 iunie 2017, emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care s-a obligat reclamanta să achite suma de 32285,06 lei cu titlu de tarife diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate.

Prin hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de FPC „Drancor” SRL a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de FPC „Drancor” SRL și a fost menținută hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 21 februarie 2019, FPC „Drancor” SRL le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că pârâta – intimată SA „Apă-Canal Chișinău” nu dispune de un temei legal pentru emiterea facturii fiscale contestate, deoarece nu există un contract încheiat de părți ce ar reglementa raportul corespunzător.

Conform recurenței, dreptul intimatei de a înainta spre plată suma vizată poate fi instituit doar de către contractul bilateral încheiat conform prevederilor Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare și Legea cu privire la poluarea mediului, condiție însă ce nu se atestă la caz.

A mai menționat că contractul invocat de intimată nu este aplicabil speței, deoarece nu conține clauze ce ar reglementa modalitatea de determinare a tarifelor diferențiate, ce urmau a fi reglementate prin contract, inclusiv în contextul în care intimata deține o poziție dominantă pe piață și nu este în drept, să înainteze spre plată sume calculate la tarife diferențiate, fapt ce rezidă și din decizia Consiliului Concurenței nr. APD-61 din 4 decembrie 2017, preavizul Consiliului Administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Consumatorilor și scrisoarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 1200/17368 din 30 noiembrie 2017.

Aici este de menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor invocate în acest sens de recurentă, circumstanțe ce impun admiterea recursului în sensul declarat, or, în cazul de față, instanța de apel a evitat să examineze observațiile apelantei, însușind prioritar cele invocate de intimata SA „Apă-Canal Chișinău”.

Constatând toate cele relatate supra, recurenta conturează o opinie tendențioasă a instanței de apel de reținere și însușire a motivării din hotărârea primei instanțe, fără a da o apreciere tuturor probelor în ansamblu, fără a răspunde la toate temeiurile invocate de apelantă, ignorând nemotivat unele afirmații sau cel puțin nemotivând prevalarea unor circumstanțe, pe care s-a bazat soluția emisă, asupra celorlalte probe existente la dosar.

În concluzie, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a le examina sub toate aspectele. Or, în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei cerințelor solicitate în acțiune, era indispensabil de a supune controlului legalitatea hotărârii atacate cu apel în baza argumentelor aduse în cererea de apel, cu expunerea poziției instanței pe fiecare din argumentele invocate, având ca suport raționamentele reținute ca rezultat al coroborării tuturor probelor.

În acest sens, instanța de apel nu a elucidat materialul probatoriu, or, instanța de apel s-a rezumat în a menține hotărârea instanței de fond, fără să dea o careva apreciere argumentele apelantei-recurente în coraport cu hotărârea contestată.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii (f.d.190-196).

La 18 mai 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință la recursul declarat de FPC „Drancor” SRL, prin care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 23 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că atât recursul cât și decizia instanței de apel ce constituie obiectul prezentului recurs au fost depusă și adoptată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ. Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 decembrie 2018 (f.d.177), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către

recurentă la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat la 21 februarie 2019 (f.d.190) este în termen.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ examinând admisibilitatea recursului declarat de FPC „Drancor” SRL a considerat că acesta este admisibil, motiv pentru care a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

Conform art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare la data adoptării actului care se contestă în speță), contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Totodată, conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) din aceeași lege, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă, sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

La rândul său, art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ reglementează expres că, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Iar prin prisma prevederilor art. 25 alin. (1) lit. b) din legea menționată, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din

următoarele hotărâri de admitere a acțiunii și de anulare, în tot sau în parte, a actului administrativ.

Astfel, după cum denotă actele cauzei, la 24 octombrie 2016 între FPC „Drancor” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” a fost încheiat contractul de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă potabilă și de canalizare a consumatorului noncasnic nr. 4-600-33 (f.d.23-25).

Ulterior, la 7 iunie 2017 având scopul determinării indicilor fizico – chimici din apele uzate și corespunderii calității lor normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA), din căminul de control din str. Burebista, 112 ce aparține agentului economic FPC „Drancor” SRL la ora 09:25 SA „Apă-Canal Chișinău” a preluat probe în volum de 3 l, ceea ce se confirmă prin procesul-verbal de prelevare a probelor de ape uzate din căminul de control nr. 2 anexat la dosar (f.d.40).

La fel, s-a constatat că conform procesului-verbal de prelevare a probelor de ape uzate din căminul de control nr. 2 din 7 iunie 2017, a comenzii la efectuarea încercărilor nr. 560 din 7 iunie 2017, a raportului de încercări nr. 560 din 14 iunie 2017 și din scrisoarea SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/8070 din 20 iunie 2017 adresată FPC „Drancor” SRL rezultă că în conformitate cu rezultatele probelor de ape uzate prelevate la 7 iunie 2017, au fost depistate: consum chimic de oxigen – 2385 mg/dm³, norma fiind de 500,00 mg/dm³; materie în suspensie – 676 mg/dm³, norma fiind de 350 mg/dm³; consum biochimic de oxigen (CBO-5) – 1700 mg/dm³, norma fiind de 225 mg/dm³; azot amoniacal – 58 mg/dm³, norma fiind de 30 mg/dm³; fosfați – 9,20 mg/dm³, norma fiind de 5,00 mg/dm³; detergenți – 39,90 mg/dm³, norma fiind de 2,50 mg/dm³; grăsimi – 153 mg/dm³, norma fiind de 25,00 mg/dm³ (f.d.27-30).

Drept rezultat și ținând cont că s-a depistat depășirea normativelor concentrațiilor maxim admisibile la ingredientii indicați, SA „Apă-Canal Chișinău” conform facturii fiscale seria AAB nr. 4704912 din 30 iunie 2017 a stabilit tariful diferențiat pentru depășirea de către FPC „Drancor” SRL a concentrațiilor maxime admise în apele uzate în sumă de 32285,06 lei, dispunând încasarea sumei respective din contul agentului economic (f.d.31).

Nefiind de acord cu actele emise, la 19 iulie 2018, FPC „Drancor” SRL a depus cerere prealabilă către SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând retragerea și anularea facturii emise cu seria AAB și nr. 4704912 din 30 iunie 2017 (f.d.8-10).

Prin răspunsul nr. 1200/12545 din 22 august 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a menționat că factura fiscală care se solicită a fi anulată a fost emisă în conformitate cu clauzele contractuale, a actelor legislative și normative în vigoare și urmează a fi achitată în termeni cât mai restrânși (f.d.12), motiv pentru care FPC „Drancor” SRL a depus prezenta acțiune în ordinea contenciosului administrativ.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, reclamanta – recurentă FPC „Drancor” SRL a solicitat

anularea ca ilegală a facturii fiscale seria AAB nr. 4704912 din 30 iunie 2017, emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care reclamanta a fost obligată să achite suma de 32285,06 lei cu titlu de tarife diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate (f.d.3-6,76-80).

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că SA „Apă-Canal Chișinău” a pledat în instanță că suma înaintată spre plată recurentei a fost determinată în baza art. 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, iar FPC „Drancor” SRL a susținut că pârâta SA „Apă-Canal Chișinău” a aplicat noua metodologie de calcul a tarifelor pentru serviciul de evacuare a apelor reziduale din sistemul de canalizare, fără a încheia un nou contract cu recurenta.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță având ca obiect contestarea actului administrativ, s-a pronunțat în favoarea netemeinicii acțiunii, pe care a respins-o ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de FPC „Drancor” SRL, instanța de apel prin decizia din 18 decembrie 2018 a conchis asupra netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

În consolidarea soluțiilor enunțate, instanțele ierarhic inferioare au constatat că la caz nu sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, pentru anularea actului administrativ contestat. Respectiv, instanțele de judecată au constatat că actul administrativ contestat este legal, fiind emis conform prevederilor legii, de către organul competent și cu respectarea procedurii stabilite, or, agentul economic este obligat să achite tarifele diferențiate în cazurile în care deversează ape uzate cu depășirea normativelor concentrațiilor maxime admisibile și nu își onorează obligația impusă de lege de a instala stații de preepurare a apelor uzate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că soluția dată de către instanțele judecătorești este greșită.

În speță, Colegiu constată că cadrul legal aplicabil prezentului raport juridic litigios este cuprins în Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, lege care reglementează relațiile dintre furnizorul de apă și consumatori.

În conformitate cu art. 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 (în vigoare la data emiterii actului contestat și la data depunerii acțiunii în instanța de contencios administrativ), în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu – conform modalității stabilite prin Legea nr. 1540-XIII din 25

februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative în vigoare.

În interpretarea corectă a normei enunțate, Colegiul relevă că modalitățile de calcul a tarifelor pentru depășirea concentrației maxim admisibile a substanțelor poluante sunt: conform condițiilor contractuale, iar în lipsa unor clauze în contract, conform modalității stabilite prin Legea privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative.

Respectiv, din conținutul dispoziției menționate, rezultă că SA „Apă-Canal Chișinău” are obligația de a indica în mod expres modalitatea de calcul a sumei înaintate spre plată clientului.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normei enunțate, este evident că instanțele de judecată, examinând cauza, greșit au concluzionat despre necesitatea respingerii acțiunii FPC „Drancor” SRL.

Or, atât în factura contestată, cât și în referințele depuse la dosar, SA „Apă-Canal Chișinău” nu a indicat modalitatea de calcul a tarifului diferențiat, invocând în mod general, că tariful a fost determinat conform prevederilor art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303/2013, fără a oferi explicații în acest sens.

În circumstanțele enunțate, se constată că actul administrativ contestat și anume factura fiscală seria AAB nr. 4704912 din 30 iunie 2017, emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”, contravine prevederilor Legii nr. 303/2013, așa cum, în această factură fiscală nu este indicată modalitatea de determinare a tarifului diferențiat aplicat FPC „Drancor” SRL.

Drept rezultat, soluția instanțelor de judecată de respingere a acțiunii este derivată de interpretarea eronată a art. 22 alin. (18) din Legea 303/2013, or o interpretare justă a normei, ce reprezintă și unica constituentă a actului administrativ contestat, genera admiterea acțiunii.

Aceasta deoarece recurenta-reclamantă, în calitatea sa de client, a fost pus într-o situație de incertitudine referitor la modalitatea de stabilire a tarifului diferențiat aplicat de SA „Apă-Canal Chișinău”, incertitudine ce nu a fost înlăturată de instanța de apel pe parcursul judecării prezentului litigiu.

Cât privesc argumentele SA „Apă-Canal Chișinău”, preluate de instanțele ierarhic inferioare, cu referire la aceea că tariful diferențiat aplicat față de FPC „Drancor” SRL a fost stabilit în baza art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303/2013, nu poate fi reținut de instanța de recurs ca o dovadă a legalității actului administrativ contestat. Or, cum s-a indicat supra, art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303/2013, stabilește mai multe modalități de calculare/determinare a tarifului diferențiat aplicat în privința recurentei/reclamante.

Referitor la argumentele instanțelor de judecată precum că contractul încheiat între FPC „Drancor” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” la 24 octombrie 2016 impunea cert firmei obligația de a nu evacua în sistemul public de canalizare ape uzate ce depășesc normativele stabilite de contract a concentrațiilor maxim admisibile a impurităților în apele evacuate, iar încălcarea acestei obligații contractuale constituie un fapt ilicit conform cadrului legal și clauzelor contractuale indicate supra, ce instituie obligația societății de a

compensa furnizorului de servicii de evacuare a apelor uzate sumele necesare pentru preepurarea acestora de impuritățile determinate de evacuarea de către FPC „Drancor” SRL a apelor uzate cu depășirea concentrațiilor maxim admisibile a impurităților în apele evacuate, obligație expusă expres la art. 22 alin. (18) al Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

Or, contractul invocat de intimată și care a fost pus ca probă la baza respingerii acțiunii nu este aplicabil speței, deoarece nu conține clauze ce ar reglementa modalitatea de determinare a tarifelor diferențiate, ce urmau a fi reglementate prin contract, inclusiv în contextul în care intimata deține o poziție dominantă pe piață și nu este în drept, să înainteze spre plată sume calculate la tarife diferențiate, fapt ce rezidă și din decizia Consiliului Concurenței nr. APD-61 din 4 decembrie 2017, preavizul Consiliului Administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Consumatorilor și scrisoarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 1200/17368 din 30 noiembrie 2017.

Aici este de menționat că contractul nr. 4-600-33 din 24 octombrie 2016 încheiat între părțile din litigiu reglementează raporturile privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală și nu raporturile de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Respectiv, la moment între reclamantă și SA „Apă-Canal Chișinău” nu este încheiat un contract cu privire la recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți unde să fie indicate modalitatea de calcul și condițiile de plată privind recepționarea și preepurarea apelor uzate, iar Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, la care face trimitere pârâta, nu reglementează metodologia de calcul a tarifelor diferențiate. Astfel, cert este faptul că aplicarea coeficientului și a formulei de calcul a tarifelor diferențiate nu este reglementată la concret de nici un act normativ în vigoare, adică SA „Apă-Canal Chișinău” stabilește în mod unilateral tariful diferențiat.

În susținerea opiniei enunțate, este relevantă și scrisoarea SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/17368 din 30 noiembrie 2017 adresată Ministrului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova, cu privire la propunerile de modificare a unor prevederi din Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau emisarii de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, în conținutul căreia, SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat la pct. 236 că: „Anexa nr. 6 la Regulament își va modifica denumirea prin introducerea după cuvântul „localității” a următoarei expresii: „și metoda de calcul a coeficientului la tariful pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate, precum și a tarifului diferențiat”. „Anexa nr. 6 la Regulament va fi completată după tabelul nr. 2, după cum urmează: tariful diferențiat se calculează conform formulei: $T.D.=P^{*^{\wedge}}(Cr(i)/Cn(i)-1)$.

Această scrisoare confirmă că, până la moment, nu a fost aprobată o formulă de calcul a tarifelor diferențiate, iar calculul efectuat de către SA

„Apă-Canal Chișinău” este unul unilateral și nu poate fi aplicat de vreme ce acesta nu a fost aprobat în mod oficial.

Colegiul reiterează că, pentru justa soluționare a litigiului este relevantă și decizia Consiliului Concurenței nr. APD-61 din 4 decembrie 2017, potrivit căreia, SA „Apă-Canal Chișinău” i-a fost aplicată amendă pentru încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin impunerea tarifului diferențiat pentru serviciul de recepționare în sistemul municipal de canalizare a apelor uzate SRL „Ivaro”

Prin decizia respectivă, Plenul Consiliului Concurenței a constatat că, SA „Apă-Canal Chișinău” fiind unicul operator ce prestează serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare în or. Chișinău, deține o poziție abuziv dominantă pe piață și prin urmare aplică discriminatoriu tarifele în mod diferit față de agenții economici în lipsa unui contract privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, astfel agentul economic cum ar fi SA „Apă-Canal Chișinău” impune în mod abuziv altor întreprinderi de același nivel tarif diferențiat pentru serviciul de recepționare în sistemul municipal de canalizare a apelor uzate, fapt absolut inadmisibil în condițiile Legii cu privire la poluarea mediului nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998.

De asemenea, în decizia Consiliului Concurenței se menționează și faptul, că anterior SA „Apă-Canal Chișinău” a fost preavizată și de către Consiliul Administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Consumatorilor care prin Hotărârea Nr. CCE-34- 11/45 a constatat ca ilegale acțiunile SA „Apă-Canal Chișinău” privind impunerea și înaintarea plăților suplimentare mărite pentru preepurarea apelor uzate cu încălcarea prevederilor art. 6 lit. a) a Legii cu privire la protecția concurenței, astfel această încălcare abuzivă fiind depistată încă începând cu anul 2012.

Corespunzător, argumentele expuse de SA „Apă-Canal Chișinău” în referință, susținute și de instanțele de judecată, cu referire la legalitatea facturii fiscale contestate, sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute de Colegiu drept temei de menținere a actelor judecătorești recurate. Or, acestea derivă din interpretarea unilaterală și defectuoasă a normelor legale aplicabile speței.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă decizie de admitere a acțiunii.

În conformitate cu 258 alin (3), 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se casează integral decizia din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Firma de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe

Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ, și se emite o nouă decizie, prin care:

Se admite acțiunea depusă de Firma de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ.

Se anulează factura fiscală seria AAB nr. 4704912 din 30 iunie 2017 emisă de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” în privința Firmei de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată pentru suma de 32285,06 lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Druță

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva